

# РЕШЕНИЕ

Номер 60044

Година 07.05.2021

Град Смолян

## В ИМЕТО НА НАРОДА

Районен Съд - Смолян

На 06.04

Година 2021

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Сийка Златанова

Секретар:

Сирма Купенова

Прокурор:

като разгледа докладваното от съдията

Златанова

Гражданско I инстанция дело

номер

20195440101124

по описа за

2019

година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Ищецът „\*\*\*“ ЕАД – София, представляван от \*\*\* и \*\*\* е предявил обективно съединени установителни иски с правно основание чл. 422, във вр. с чл. 415 от ГПК, във вр. с чл. 240, ал. 1 и 2 и чл. 79, ал.1 и чл. 86, ал. 1 ЗЗД срещу \*\*\* от гр. \*\*\* , с които се иска да бъде установено по отношение на ответника, че същият дължи по Договор за издаване на кредитна карта № \*\*\*/13.10.2007 г., сключен с „\*\*\*“ АД сумата от общо 7 360 лева, от която: просрочена главница в размер на 4 000 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 09.08.2019 г. до окончателното плащане на вземането и част от просрочена наказателна лихва за периода 09.08.2016 – 09.08.2019 г. в размер на 3 360 лева, която сума е прехвърлена на „\*\*\*“ АД с договор за цесия от 02.04.2018 г., и за която е издадена Заповед за изпълнение по ч.гр. дело № 819/2019 г. на Районен съд \*\*\*. Претендира присъждане на деловодните разноски по заповедното и по настоящото дело.

Фактическите твърдения, на които ищецът основава исковите, се свеждат до следното:

За процесните суми в полза на ищеца е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 819/2019 г. на СмРС. Поради постъпило възражение от длъжника е възникнал правният интерес за ищеца от водене на настоящото дело.

Между „\*\*\*“ АД и \*\*\* е сключен Договор за издаване на кредитна карта № \*\*\*/13.10.2007 г., по силата на който Банката е предоставила на Кредитополучателя банков кредит - овърдрафт в размер на 4 000 лева, който ответникът е следвало да върне по договорения в общите условия и в договора начин – всеки месец до датата на падежа или на следващия първи работен ден, като плаща по сметката минималната погасителна вноска, съгласно извлечението. При непогасяване на посочената дата кредитополучателят е длъжал и годишен лихвен процент в размер съответно 16 % за безналични плащания и 18 % за останалите транзакции. В т. 8 от договора е предвидена наказателна лихва при неплащане на месечната погасителна вноска или надвишение на разрешения кредитен лимит в размер на договорения лихвен процент с надбавка 12 %. Последното плащане по кредита е извършено на 31.03.2009 г.. Поради неплащане, на осн. т. 28, б. „а“ от общите условия към договора кредитът е обявен за предсрочно изискуем, за което ответникът е уведомен от ищеца на 16.04.2019 г. чрез ЧСИ \*\*\*.

Вземането на „\*\*\*“ АД е прехвърлено в полза на „\*\*\*“ АД с договор за цесия от 02.04.2018 г..

В срока по чл. 131 ГПК ответникът не депозира отговор на исковата молба. Във възражението, подадено срещу издадената заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 819/2019 г. е възразил, че не дължи изпълнение на вземането поради изтекла погасителна давност.

В съдебно заседание ищецът – р.пр. не изпраща представител.

Ответникът не се явява и не се представлява.

Съдът, като обсъди становищата на страните и събраните по делото доказателства, установи от фактическа и правна страна следното:

По ч.гр.д. № 819/2019 г. на СмРС, образувано по подадено заявление на 09.08.2019 г. от „\*\*\*“ ЕАД, \*\*\*ският районен съд е издал заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 359/21.08.2019 г., с която е разпоредено длъжникът \*\*\* , ЕГН \*\*\* , с постоянен адрес гр. \*\*\* , ул.

„\*\*\*“ № 15 да заплати на кредитора „\*\*\*“ ЕАД, ЕИК \*\*\*, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „\*\*\*“ № \*\*\*, представлявано от \*\*\* и \*\*\* сумата от **4 000 лева**, представляваща дължима главница по договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка № \*\*\*/13.10.2007 г., сключен между \*\*\* и „\*\*\*“ АД, прехвърлена с договор за на вземания от 02.04.2018 г. в полза на „\*\*\*“ ЕАД, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 09.08.2019 г. до окончателното плащане на задължението, както и **197,20 лева** за направените деловодни разноски, от които 147,20 лв. за държавна такса за образуване на делото и 50 лв. за юрисконсултско възнаграждение. С влязло в сила разпореждане № 1761/21.08.2019 г. съдът е отхвърлил заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, подадено от заявителя „\*\*\*“ ЕАД, в частта, с която се иска да бъде издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК срещу \*\*\*, ЕГН \*\*\*, с постоянен адрес гр. \*\*\*, ул. „\*\*\*“ № 15 за сумите: 3 360 лв., представляваща част от непогасена наказателна лихва за периода 09.08.2016 – 09.08.2019 г., начислена по т. 8 от договор за кредитна карта № \*\*\*/13.10.2007, сключен между \*\*\* и „\*\*\*“ АД, прехвърлена с договор за цесия от 02.04.2018 г., както и В ЧАСТТА за разликата над уважения размер на юрисконсултското възнаграждение в размер на 50 лв. до пълния претендиран размер от 150 лв.

В срока по чл. 414, ал. 2 от ГПК е постъпило писмено възражение срещу издадената заповед от длъжника, че не дължи изпълнение по издадената заповед за изпълнение, поради изтекла давност.

С Разпореждане № 1933/12.09.2019 г. съдът е указал на заявителя, че в едномесечен срок може да предяви срещу длъжника иск за установяване на вземането си, като довнесе дължимата ДТ. Разпореждането е получено от заявителя на 02.10.2019 г. и на 10.10.2020 г. /виж датата в товарителницата/ ищецът е подал настоящата искова молба.

Искът за просрочената наказателна лихва е процесуално недопустим. В мотивите на ТР № 4/18.06.2014 г. по тълк.д. № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, което е задължително за съдилищата, е прието, че исковата молба по чл. 422 ГПК следва да съдържа същото вземане, което е заявено пред заповедния съд, основаващо се на същите обстоятелства, поради което е недопустимо и изменението на основанията на иска. В исковото производство предпоставка за допустимост на иска по чл. 422 ГПК е съответствието между заявеното и признато в заповедното производство вземане или част от него и предмета на делото, очертан с обстоятелствената част и петитума на исковата молба, както и в идентичността на страните. В случая в заповедното производство е присъдена главница в размер на 4 000 лв., ведно със законната лихва от подаването на заявлението, но е отхвърлено заявлението в частта за наказателната лихва. Налице е несъответствие между издадената заповед за изпълнение и предявения иск за наказателна лихва, поради което искът за наказателната лихва е недопустим и следва да бъде оставен без разглеждане.

Искът за главницата е процесуално допустим, като предявен между надлежно легитимирани страни – цесионера и длъжника по кредитното правоотношение и в предвидения едномесечен срок по чл. 415, ал. 1 ГПК, като предмет на иска е сумата, за която е издадена заповедта за изпълнение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. № 819/2019 г..

Видно от представения Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка № \*\*\*/13.10.2007 г., сключен между „\*\*\*“ АД като кредитор и \*\*\* като кредитополучател, по силата на който кредиторът е предоставил кредит овърдрафт в размер на 4 000 лв. – факт неоспорен от ответника. Със срок на ползване до 13.10.2009 г. и автоматично подновяване при условията и по реда, 2 предвидени в Общите условия на банката за издаване и ползване на револвиращи международни кредитни карти с чип Mastercard и Visa, който кредитополучателят се е задължил да върне по договорения в общите условия и в договора начин /т. 4 от договора/ – всеки месец до датата на падежа или на следващия първи работен ден, като плаща по сметката минималната погасителна вноска, съгласно извлечението /т. 18 от ОУ/. При непогасяване на посочената дата кредитополучателят е дължал и годишен лихвен процент в размер съответно 16 % за безналични плащания и 18 % за останалите транзакции /т. 7. В т. 8 от договора е предвидена наказателна лихва при неплащане на месечната погасителна вноска или надвишение на разрешените кредитен лимит в размер на договорения лихвен процент с надбавка 12 %. С т. 11 от договора ответникът е декларирал, че се е запознал и са му предоставени общите условия. В т. 28, б. „а“ от общите условия към договора 4е предвидена възможността за кредитора да обяви кредита за предсрочно изискуем при неплащане повече от 5 работни дни след датата, на която плащането е станало изискуемо.

С договор за прехвърляне на вземания от 02.04.2018 г. „ПИБ“ АД е прехвърлил на „\*\*\*“ ЕАД вземанията към длъжниците по договори за кредит, посочени в приложение № 1 и № 2 към договора, ведно с привилегиите и обезпеченията. Видно от извадката от приложение № 1, с посочения договор за цесия е прехвърлено и вземането на „ПИБ“ АД към ответника Делев по процесния договор за револвиращ кредит в общ размер от 40 966,75 лв., от които главницата 4 000лв.; договорна лихва – 19 605,01 лв.; наказателна лихва 17 361,74 лв.. Последното извършено плащане е на 31.03.2009 г..

Цедентът е упълномощил цесионера да уведоми от негово име всички длъжници по прехвърлените вземания за извършената цесия, съгласно чл. 7, ал. 1 и 2 от договора за цесия и пълномощните на л. 27 и 28.

Уведомлението за извършената цесия е изпратено от ищеца за връчване на длъжника чрез ЧСИ \*\*\*. С т. 2 от същото длъжникът е уведомен и за обявяването на кредита за предсрочно изискуем. Уведомлението е връчено на ответника лично на 16.04.2019 г., поради което и извършената цесия и предсрочната изискуемост са породили действия спрямо длъжника.

Между двете страни по договора за кредит са възникнали правоотношения по договор за паричен заем, по силата на който кредиторът е предоставил на ответника револвиращ кредит и овърдрафт по кредитна карта, като изтеглените суми последният се е задължил да върне по установения между тях начин. Уговорена е била и възнаградителна лихва в полза на заемотателя лихва за забава. По силата на договора за цесия ответникът дължи изпълнение на задължението по договора за кредит на цесионера – ищецът по делото, като ответникът е уведомен за цесията с връчването на уведомлението.

Според заключението по назначената СИЕ и приложение 1 към него сумата по Договора за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка № \*\*\* е отпусната по разплащателна сметка кредитна карта ФЛ № BG\*\*\* при „ПИБ“ АД с титуляр \*\*\* на 13.10.2007 г.. Извършените от \*\*\* тегления в брой на суми са подробно посочени по дата и размер в приложената към експертизата Таблица 1, к. 1 и к. 2 и са в общ размер 4 580 лв., като първото теглене е извършено на 10.03.2008 г., а последното на 26.08.2008 г.. \*\*\* е извършвал погасителни вноски по процесния Договор в общ размер 1 080 лева в периода 29.04.2008 – 31.03.2009 г., с които е извършено погасяване, както следва: 626.11 лева за револвираща главница по периоди /Таблица 1, к. 3/; 364.89 лева за договорна лихва /Таблица 1, к. 6/ и 89 лева - Такси картови операции при теглене и внасяне на суми /Таблица 1, к. 12/. Дължимата главница по договор за кредит е 4 000 лева, формирана от усвоените и непогасени суми в размер 3 953.89 лева и 46.11 лева - част от дължимите лихви. Размерът на дължимата наказателна лихва за периода 09.08.2016 г. до 09.08.2019 г. /датата на входиране на заявлението по чл. 410 от ГПК/ е 3 360 лева, изчислена върху дължимата главница 4 000 лева, при годишен лихвен процент 28 %, съгласно чл. 8 от Договора за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка № \*\*\*.

Съдът кредитира заключението на ВЛ като обективно и компетентно изготвено, същото не е оспорено от страните.

С установителния иск по чл. 422 от ГПК се цели да бъде установено по исков ред съществуването на вземането, за което е била издадена заповед за изпълнение по реда на заповедното производство. Целта на предявяването на този иск е да се установи безспорно наличието на вземането, за което е издадена заповедта за изпълнение, като подаването на възражение не води автоматично до отмяна или обезсилване на вече издадената заповед за изпълнение, а представлява само пречка същата да влезе в сила. В случай, че производството по иска по чл. 422 ГПК приключи с позитивно решение, тази пречка отпада и заповедта за изпълнение влиза в сила и придобива изпълнителна сила. По този специален установителен иск в тежест на ищеца е да докаже факта, от който произтича вземането, а на ответника - възраженията си срещу вземането.

Безспорно се установи, че е налице сключен договор за револвиращ кредит овърдрафт, с кредитен лимит от 4000 лв., по силата на който, на ответника е предадена кредитна карта Visa Classic. Ответникът е осъществил и множество транзакции, първата от които е на дата 10.03.2008 г., а последната на 26.08.2008 г., като общо усвоената сума възлиза на 4 580 лв..

С възражението срещу издадената заповед за изпълнение ответникът е направил изрично възражение за погасяване по давност на претендираните вземания. По своята правна същност погасителната давност представлява период от време, свързан с бездействие на кредитора да упражни притезателното си право на вземане или да поиска принудителното му изпълнение през определен от закона срок, което води до погасяване на искането за принудително осъществяване. В случая ищецът претендира главница и наказателна лихва. Главницата се погасява с изтичането на общата пет-годишна давност, а лихвата с тригодишна давност. След изтичането на период от пет, респ. от три години кредиторът губи притезанието си за тези вземания.

Съгласно нормата на чл. 114, ал. 1 ЗЗД давността започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо. За да се прецени дали процесните вземания са погасени по давност, следва да бъде определен моментът, в който за тях е настъпила изискуемостта.

Видно от гл. I, т. 1, б. „з“ от действащите към момента на сключване на процесния договор общи условия /л. 7-9/, за дата на падежа се счита всяко 5- то число от месеца, а ако то е неработен ден, дата на падежа е първият следващ работен ден. Т. 14 от гл. V от общите условия предвижда, че за усвояния овърдрафт титулярът на кредитната карта ползва гратисен период от 45 дни и ако в този срок погаси пълния размер на дебитното салдо по сметката си, формирано до края на последния отчетен период, банката не начислява лихва, следователно лихва се начислява след изтичането на период от 45 дни от съответната транзакция. Тълкувайки логически двете разпоредби от общите условия, съдът счита, че падежът за всеки ползван овърдрафт настъпва на пето число всеки месец, като след тази дата, главницата става изискуема и кредиторът може да иска изпълнение. Лихва върху ползвания финансов ресурс страните са се договорили да се дължи след изтичане на срок от 45 дни, след съответната транзакция.

С оглед спецификата на кредита - овърдрафт, е налице определен кредитен лимит по

разплащателната сметка на длъжника, в случая 4 000 лв., който се усвоява по избран начин и период от длъжника, като последният може да дава нареждания и над разполагаемите суми по разплащателната си сметка. Релевантно за началния момент, от който започва да тече давността, е датата на последното осъществено усвояване на парични средства от ответника, в случая, считано от 26.08.2008 г.. Съгласно определения падеж в гл. I, т. 1, б. „з“ от общите условия, падежът на вземането за главницата следва да се отброява от 5-то число на месеца, следващ последната транзакция. Така изискуемостта настъпва на 05.09.2008 г., от която дата започва да тече петгодишният период за погасяване по давност на вземането за главницата. Същият е изтекъл на 05.09.2013 г., като до посочения момент не са осъществявани действия, които биха прекъснали или спрели изтичането на давността.

Заявлението за издаване на заповед за парично задължение е подадено едва на 09.08.2019 г. - значително след изтичането на погасителната давност за главницата. Правно ирелевантно е обявяването на предсрочната изискуемост на кредита от ищеца след настъпването на погасителната давност.

Последното извършено погасяване от длъжника е от дата 31.03.2009 г., но самите спорадични плащания не прекъснат давността, тъй като не представляват признание на дълга от длъжника не само по основание, но и по размер, с оглед спецификата на кредита - овърдрафт.

Съгласно нормата на чл. 119 ЗЗД, с погасяването на главното вземане се погасяват и произтичащите от него допълнителни вземания, макар давността за тях да не е изтекла. Предвид гореизложеното и доколкото се установява, че вземането на ищеца за главницата е погасено по давност, то същото се отнася и за акцесорните вземания за договорна и наказателна лихва, които не са предмет на спора.

Предвид изложените съображения предявеният иск следва да бъде отхвърлен поради погасяване на вземането по давност.

Относно разноските:

Ищецът е заявил искане за присъждане на деловодните разноски в исковото и заповедното производство. С оглед изхода от делото, на ищеца не се дължат разноски.

Ответникът не е заявил, не е направил и не му се следват разноски.

Мотивиран от изложеното \*\*\*ският районен съд

## РЕШИ:

**ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ** като недопустим предявеният иск от „\*\*\*“ ЕАД, ЕИК \*\*\*, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „\*\*\*“ № \*\*\*, представлявано от \*\*\* и \*\*\* с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. чл. 86, ал. 1 ЗЗД, с който се иска да бъде установено по отношение на \*\*\*, ЕГН \*\*\*, с постоянен адрес гр. \*\*\*, ул. „\*\*\*“ № 15, че съществува вземането на ищеца по заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № 359/21.08.2019 г., издадена по ч.гр.д. № 819/2019 г. по описа на РС – \*\*\* за сумата от **3 360 лева**, представляваща просрочена наказателна лихва за периода 09.08.2016 – 09.08.2019 г. и **ПРЕКРАТЯВА** производството по гр.д. № 1124/2019 г. на СмРС В ТАЗИ ЧАСТ.

**ОТХВЪРЛЯ** като неоснователен и недоказан искът с правно основание чл. 422, във вр. с чл. 415 от ГПК, във вр. с чл. 240, ал. 1 и чл. 79, ал. 1 ЗЗД, предявен от „\*\*\*“ ЕАД, ЕИК \*\*\*, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „\*\*\*“ № \*\*\*, представлявано от \*\*\* и \*\*\* с който се иска да бъде установено по отношение на \*\*\*, ЕГН \*\*\*, с постоянен адрес гр. \*\*\*, ул. „\*\*\*“ № 15, че съществува вземането на ищеца по заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № 359/21.08.2019 г., издадена по ч.гр.д. № 819/2019 г. на СмРС, за сумата от **4 000 лева**, представляваща дължима главница по договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка № \*\*\*/13.10.2007 г., сключен между \*\*\* и „\*\*\*“ АД, прехвърлена с договор за на вземания от 02.04.2018 г. в полза на „\*\*\*“ ЕАД, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 09.08.2019 г. до окончателното плащане на задължението.

В прекратителната част решението има смисъла на определение и подлежи на обжалване с частна жалба в едноседмичен срок от връчването му на страните пред СмОС

Решението в отхвърлителната част подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред \*\*\*ския окръжен съд.

Решението да се връчи на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: